

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.764 van 20 juni 2003
in de zaak A. 134.034/X-11.327.**

In zake : Christiane VAN DEN BULCKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

1. de stad EEKLO,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

Tussenkomende partij :

de v.z.w. DRIEWERF HOERA - EEKLO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. VAN PARYS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Christiane VAN DEN BULCKE op 13 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 13 januari 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo, waarbij aan de v.z.w. DRIEWERF HOERA de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het verbouwen van een fietsenfabriek tot een ontmoetingscentrum op een perceel gelegen te Eeklo, Molenstraat 31, kadastraal bekend Sectie E, nrs. 1327-E-000-00 en 1328-F-000-00;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat T. DE SUTTER die, loco Advocaat V. TOLLENAERE, verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat P. AERTS die, loco Advocaat L. VAN PARYS, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. DRIEWERF HOERA - EEKLO met een verzoekschrift van 4 april 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de v.z.w. DRIEWERF HOERA - EEKLO op 28 september 2001 een bouwaanvraag indient tot het verbouwen van een gewezen fietsenfabriek tot een ontmoetingscentrum op een perceel gelegen te Eeklo, Molenstraat 31, kadastraal bekend Sectie E, nrs. 1327-E-000-00 en 1328-F-000-00; dat tijdens het van 5 oktober tot 5 november 2001 gevoerde openbaar onderzoek drie bezwaarschriften worden ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo op 25 februari 2002 deze bezwaarschriften onderzoekt en bijtreedt op volgende elementen :

"- Geluidsoverlast en trillingshinder: uit de aanvraag blijkt onvoldoende welke maatregelen zullen genomen worden om eventuele geluidshinder te vermijden. Dergelijke geluidshinder wordt gevreesd door oa. het verwijderen van de overdekking naast de voormalige conciërgewoning waardoor een buitenruimte ontstaat, het inrichten van een buitenterras, het voorzien van een repetitielokaal in de kelder. Op de plannen worden wel een aantal geluidsisolatiwerken aangeduid, nergens wordt echter aangegeven welke geluidsnormen men hierbij zal respecteren.

- Een inschatting van de invloed van de 'ontmoetingsruimte' op de draagkracht van de buurt is niet mogelijk aangezien er in het dossier geen nadere omschrijving gegeven wordt van de aard van het café, noch van wat bedoeld wordt met 'multifunctionele ruimte' op de verdieping. Evenmin kan uit

het dossier opgemaakt worden welke concrete 'culturele activiteiten' zullen plaatsgrijpen in het pand.

- Parkeerproblematiek: het dossier voorziet geen parkeerplaatsen of fietsenstalling op het perceel van de aanvraag zelf. Bovendien worden geen elementen aangereikt om na te gaan in hoeverre dit overlast kan veroorzaken voor de buurt.";

dat "op basis van voormelde elementen" het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo besluit de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ongunstig te adviseren er aan toevoegende dat "een dossier, aangepast aan de bovenstaande opmerkingen én in overeenkomst met de buurtbewoners (...) in overweging (kan) genomen worden"; dat het college van burgemeester en schepenen dit op 6 maart 2002 aan de tussenkomende partij mededeelt, alsook dat "tot zolang" de huidige aanvraag wordt geklasseerd "zonder verder gevolg"; dat op repliek van de tussenkomende partij op het meegedeelde ongunstig advies, het college van burgemeester en schepenen op 14 maart 2002 aan de tussenkomende partij laat weten dat het "ook van oordeel (is) dat (haar) beslissing (...) voldoende ruimte laat om een aangepast dossier in te dienen, waarin (zij) de ingediende bezwaren (kan) weerleggen en aan de gestelde opmerkingen tegemoet komen"; dat op 22 mei 2002 de tussenkomende partij "een aanvullend en aangepast dossier bij (haar) bouwaanvraag omtrent N9velo" indient, besluitend dat zij "hoopt dat deze aanvullende gegevens (het college) in staat zullen stellen een weloverwogen oordeel over dit project te vellen"; dat in dit "aanvullend en aangepast dossier" het project wordt toegelicht en gesitueerd, dat ook de mogelijke functies, opportuniteiten en activiteiten die in het gebouw kunnen plaatsvinden omstandig worden uiteengezet, alsook de maatschappelijke meerwaarde van het project, dat inzake de mogelijke overlast voor de buurt mogelijke oplossingen worden aangereikt zoals inzake de parkeerproblematiek, de geluidsoverlast en de mogelijke trillingshinder, dat inzake de mogelijke overlast door de geproduceerde muziek in voornamelijk de repetitiekelder, voorstellen worden gedaan om het geluid te beperken en technische werken worden voorgesteld om de trilling te beperken, dat ook maatregelen worden voorgesteld om het geluid voortgebracht door de bezoekers zelf te beperken; dat op 2 september 2002 het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo opnieuw beraadslaagt over de ingediende bezwaren of opmerkingen; dat ter zake het volgende wordt overwogen :

"De aanvraag werd oorspronkelijk in zitting van 25-02-2002 ongunstig geadviseerd op basis van deze bezwaren. Er werd evenwel aan de vzw Driewerf Hoera, de mogelijkheid geboden om een aanvullend dossier in te dienen. Dit gebeurde per schrijven van 22-05-2002, waarin volgende argumenten vervat zijn :

- geluids- en trillingshinder:

Het is voor de vzw zélf nodig dat de repetitiekelder perfect geluidsdicht gemaakt wordt, om geen hinder te veroorzaken in aanpalende lokalen waar andere activiteiten zullen plaatsvinden. De kelder zal daarom voorzien worden van extra isolatie en een sluisstelsel. Om trillingshinder te vermijden zal de kelder op isolerende rubberen nappen geplaatst worden, om deze los te maken van de gebouwenconstructie. Om geluidshinder vanuit de andere ruimtes te vermijden, is de vzw bereid een bijkomende akoestische studie te laten uitvoeren.

De gevreesde geluidshinder door het wegnemen van de bouwvallige glazen koepel naast de conciërgewoning, moet vermeden worden door een kordaat optreden van de conciërge tegen excessen. Deze koepel moet omwille van de brandveiligheid verwijderd worden. Om lawaaihinder van op het terras te vermijden wordt door de vzw voorgesteld om een sluitingsmuur op te leggen.

- parkeergebrek:

Het centrum zal voornamelijk 's avonds toegankelijk zijn, wanneer de verkeersproblematiek zich veel minder stelt. Bovendien haalt de vzw de plannen tot heraanleg van de Molenstraat aan, die vermoedelijk een vermeerdering van de parkeermogelijkheden zullen meebrengen.

Fietsen zullen voornamelijk in de doorgang naar het fabrieksgebied kunnen geplaatst worden. Bovendien zal een aanvraag ingediend worden bij het stadsbestuur om een fietsenstalling op het voetpad te plaatsen.

- omschrijving van de functies :

Deze werden toegelicht tijdens de buurtvergadering. Daaruit bleek dat het onderbrengen van cursussen en culturele vormingen, het hoofddoel is van de nieuwe locatie. De ontmoetingsruimte wordt omschreven als praatcafé en is slechts complementair aan de hoofdfunctie.";

dat het college vervolgens zich als volgt uitspreekt over de bezwaren :

"De bezwaren worden weerlegd op basis van het aanvullend schrijven van de vzw Driewerf Hoera, waaruit blijkt dat de bouwheer de nodige voorzieningen zal treffen om de gevreesde hinder voor de buurtbewoners te vermijden. Ook de nieuwe bestemming van de ruimtes wordt nader toegelicht.

Uit vrees voor mogelijke geluidshinder veroorzaakt door het terras in de tuinstrook, wordt dit terras uit de vergunning gesloten.

Bovendien wordt als voorwaarde opgelegd dat een bijkomende geluidsstudie moet uitgevoerd worden, waarvan de resultaten aan het schepencollege moeten voorgelegd worden. Alle aanpassingswerken die deze studie nodig acht, moeten uitgevoerd worden.";

dat dienvolgens het college de aanvraag gunstig adviseert met uitsluiting van het terras en mist naleving van een aantal voorwaarden; dat op 13 januari 2003 de thans bestreden vergunning wordt verleend, waarbij het terras uit de vergunning wordt gesloten en onder meer de voorwaarde wordt opgelegd een bijkomende geluidsstudie uit te voeren waarvan de resultaten aan het college moeten worden meegedeeld;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekster een eerste middel afleidt uit de "schending van substantiële pleegvormen; schending van artikel 109 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, en inzonderheid van de artikelen 3 en 5 van dit Besluit"; dat zij in een tweede onderdeel uiteenzet wat volgt:

"Doordat de procedureregeling van het openbaar onderzoek er precies op gericht is om de omwonenden te informeren betreffende de op til zijnde plannen en hen een forum te bieden om hier door middel van bezwaren op te reageren.

Terwijl verwerende partij tijdens het openbaar onderzoek op vraag van de stad Eeklo een aanvullend dossier heeft ingediend dat niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een eigen openbaar onderzoek.

Dit had uiteraard voor gevolg dat de omwonenden hier in principe geen weet van hadden waardoor ze ook geen bezwaren hebben kunnen formuleren.

Dergelijke werkwijze wijkt volledig af van de voorgeschreven procedure en zorgt ervoor dat de essentie van het openbaar onderzoek, met name het verstrekken van informatie naar de omwonenden toe en hen tevens de mogelijkheid bieden hierop te reageren, compleet werd genegeerd.

Zodat verwerende partij de omwonenden hun recht op inspraak heeft ontnomen door eenzijdig een aanvullend dossier waartoe zij zelf de opdracht had gegeven, aan te nemen zonder dat hieraan een bijkomend openbaar onderzoek gewijd werd. De bestreden beslissing krijgt ook hierdoor een onwettig karakter.

Zij komt er overigens feitelijk op neer dat verwerende partij is vooruitgelopen op de besluiten van het openbaar onderzoek en zich daar in de 'tweede fase' heeft aan onttrokken, wat de onwettigheid van de op grond daarvan genomen beslissing tot gevolg moet hebben";

Overwegende dat de eerste verwerende partij niet van verweer dient;

Overwegende dat de tweede verwerende partij wat dit tweede onderdeel betreft, na een overzicht van de rubrieken en de bijlagen bij het "aanvullend en aangepast dossier" dat bij brief van 22 mei 2002 was overgezonden door de tussenkomende partij, antwoordt dat "uit dit schrijven (...) derhalve meer dan duidelijk (blijkt) dat geen gewijzigde plannen of aanpassingen aan de aanvraagdocumenten werden toegevoegd", dat de term "aanvullend en aangepast

dossier" hier enigszins misleidend is, dat enkel wanneer de aanvraag op fundamentele punten wordt gewijzigd of aangepast, een nieuw openbaar onderzoek noodzakelijk kan worden bevonden, dat bovendien het bijkomend schrijven enkel was toegevoegd aan het dossier op vraag van het college van burgemeester en schepenen, dat deze in hun brief van 23 november 2001 aandrongen op een bijeenkomst met de buurtbewoners teneinde de problematiek te bespreken en tot een oplossing te komen, dat deze bijeenkomst plaatsvond en dat verzoekster niet betwist hiervoor een uitnodiging te hebben ontvangen; dat zij besluit dat "gelet op het feit dat de bouwaanvraag niet werd gewijzigd, doch enkel slechts op bepaalde punten werd verduidelijkt en toegelicht en de (tussenkomen de partij) zich bereid verklaarde tot het laten uitvoeren van een akoestisch onderzoek door een erkend bureau, (...) de regels m.b.t. het openbaar onderzoek niet als geschonden (kunnen) worden bevonden, (dat) het bezwaarrecht van (verzoekster) (...) geenszins als uitgehold (kan) worden beschouwd";

Overwegende dat de tussenkomen de partij betreffende het tweede onderdeel van dit middel eenzelfde verweer voert; dat zij inzonderheid doet gelden dat in het "aanvullend en aangepast dossier" geen gewijzigde plannen of aanpassingen aan de aanvraagdocumenten werden toegevoegd, dat ze dan ook niet inziet op welke grond deze door haar aan de stad Eeklo verleende toelichtingen opnieuw aan een openbaar onderzoek zouden dienen onderworpen te worden;

Overwegende dat uit de samenlezing van het bepaalde in artikel 3, § 3, artikel 8, vijfde lid en artikel 11, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, blijkt dat de in artikel 3, § 3, van voornoemd besluit opgesomde aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning worden onderworpen aan een openbaar onderzoek; dat iedereen gedurende de periode van het openbaar onderzoek bezwaren of opmerkingen in verband met het ontwerp ter kennis kan brengen van het college van burgemeester en schepenen en dat de vergunningverlenende overheid zich over de ingediende bezwaren en opmerkingen dient uit te spreken; dat deze openbaarmaking is voorgeschreven, eensdeels, om degenen die bezwaren zouden hebben tegen de bouwaanvraag de mogelijkheid te bieden hun bezwaren en opmerkingen te doen gelden, anderdeels, aan de bevoegde overheden de nodige inlichtingen en gegevens te verstrekken opdat zij met kennis van zaken zouden kunnen oordelen; dat de formaliteit van het openbaar onderzoek een substantiële pleegvorm is;

Overwegende dat op het eerste gezicht, op straffe van anders de waarborgen die de voornoemde reglementaire procedure van openbaarmaking aan de belanghebbende derden biedt volkomen te negeren, deze substantiële pleegvorm wordt miskend indien, na de formaliteit van het openbaar onderzoek, aan de oorspronkelijk bij het college van burgemeester en schepenen ingediende bouwaanvraag essentiële wijzigingen of aanvullingen worden aangebracht die niet aan de formaliteit van het openbaar onderzoek zijn onderworpen en die als grondslag dienen voor het advies van de gemachtigde ambtenaar en voor het nemen van de bestreden beslissing;

Overwegende dat uit de overgelegde stukken blijkt dat op 22 mei 2002 de tussenkomen partij een "aanvullend en aangepast dossier" heeft ingediend na het afsluiten van het openbaar onderzoek inzake de bouwaanvraag en overigens na de eerste behandeling en inwilliging van de ingediende bezwaren door het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo; dat voorts uit de hiervoor aangehaalde gegevens van de zaak blijkt dat op grond van de in dit "aanvullend en aangepast dossier" vervatte gegevens uitdrukkelijk zowel de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren opnieuw werden onderzocht en thans weerlegd door het college van burgemeester en schepenen, als de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning werd verleend; dat gelet op het voorgaande op het eerste gezicht het bij de bouwaanvraag ingediende en aan het openbaar onderzoek onderworpen dossier werd aangevuld en aangepast door dit "aanvullend en aangepast dossier"; dat deze aanvullingen niet beperkt lijken tot "verduidelijkingen" en "toelichtingen" maar essentieel lijken voor het beoordelen of het gevraagde al dan niet voor vergunning in aanmerking kan komen, te meer dat op het eerste gezicht uit de stukken van het dossier blijkt dat het college van burgemeester en schepenen uitdrukkelijk op grond van dit "aanvullend en aangepast dossier" hun eerdere inwilliging van de bezwaren en ongunstig advies en daaruit volgende "klassering zonder verder gevolg" van de bouwaanvraag ombogen tot een integrale verwerping van de bezwaren en gunstig advies over de bouwaanvraag; dat de omstandigheid dat de plannen niet werden gewijzigd irrelevant lijkt; dat door de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning te beoordelen op grond van een "aanvullend en aangepast dossier" dat essentiële aanvullingen lijkt te bevatten ten opzichte van het aan het openbaar onderzoek voorgelegde aanvraagdossier, de bestreden beslissing op het eerste gezicht de formaliteit van het openbaar onderzoek miskent; dat ter zake niet relevant lijkt het feit dat dit "aanvullend en aangepast dossier" al dan niet werd overgelegd op verzoek van het college van burgemeester en schepenen; dat het onderdeel van het middel in zoverre ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekster uiteenzet dat ze woont in haar eigendom die rechtstreeks paalt aan de te vergunnen gebouwen, dat ze terecht aanspraak mag maken op een rustig genot van deze woning die gelegen is in een woonzone waar uiteraard de woonfunctie prioritair moet zijn, dat er "geen schijn van twijfel (bestaat) (...) dat de afgeleverde vergunning voor heel wat rechtstreekse hinder zal zorgen", dat deze hinder reeds uitvoering is beschreven tijdens de procedure van openbaar onderzoek, dat deze hinder de gewone maat der ongemakken, die van een nabuur zou moeten worden gedoogd zeker overschrijdt, dat lawaaihinder, hinder door trillingen, overlast door aan- en afrijdend verkeer, nachtelijke stoornis, allerhande activiteiten op de meest rustige dagen zoals week-ends of vakantiedagen, zoveel componenten van last en hinder zijn die verzoekster zeker te wachten staan, dat deze hinder uitermate ernstig zal zijn, want afkomstig van een onmiddellijk aan de woning en de grote tuin van verzoekster palend jeugdhuis, dat wanneer deze hinder de rust van verzoekster en haar gezinsleden zal verstoren, en het comfort en het rustig gebruik van de woning en de prachtige tuin in zeer aanzienlijke mate zal verminderen, met zekerheid kan worden gesteld dat de kwellingen, de irritaties, de psychologische druk die hierdoor zullen worden teweeggebracht naderhand onmogelijk kunnen worden goedge maakt, dat een nietigverklaring het inmiddels ondergane leed niet goed kan maken, dat het bovendien zeer de vraag is wat een nietigverklaring nog kan bereiken wanneer intussen de werken reeds zullen uitgevoerd zijn en de uitbating reeds volop haar beloop zal gekend hebben;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat verzoekster absoluut geen rekening houdt met de inhoud van de bestreden beslissing en de maatregelen en voorwaarden die daarin worden voorzien om elke mogelijke hinder en overlast te voorkomen of minstens tot alle redelijkheid te beperken; dat zij vervolgens die voorwaarden voor zoveel als nodig benadrukt; dat zij vervolgens betoogt dat de "kwellingen en irritaties de psychologische druk die zal worden teweeggebracht" uiteraard puur hypothetisch zijn, dat uit de voorwaarden bij de vergunning blijkt dat alles in het werk wordt gesteld om de eventuele hinder minstens tot alle redelijkheid te beperken, dat verzoekster bovendien aan een drukke verkeersweg woont; dat zij voorts het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel betwist;

Overwegende dat de tussenkomende partij eenzelfde betoog houdt;

Overwegende dat verzoekster woont aan de Molenstraat 25, zijnde de woning die langs de tuinzijde rechtstreeks paalt aan een groot gedeelte van de terreinen van de voormalige fietsenfabriek waarop de thans bestreden vergunning betrekking heeft; dat de uiteenzetting van verzoekster voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat het verbouwen van een voormalige fietsenfabriek waarvan niet wordt betwist dat ze voordien leegstond, tot een ontmoetingscentrum, omvattend o.m. een bar-café, een cursusruimte, een multifunctionele - en tentoonstellingsruimte en een in de kelderruimte ondergebracht repetitielokaal, de woonomgeving van verzoekster op ingrijpende wijze zal aantasten, ook al worden er maatregelen en voorwaarden opgelegd om de hinder te beperken; dat het aangevoerde nadeel meer is dan het nadeel dat zou voortvloeien uit het feit dat het bestaande gebouw een vergunningsplichtige hoofdfunctiewijziging verkrijgt, daar ook doortastende vergunningsplichtige werken het voorwerp zijn van de bestreden vergunning; dat de omstandigheid dat verzoekster woont aan een drukke verkeersweg, niet tot gevolg heeft dat verzoekster zich dient neer te leggen bij om het even welke stedenbouwkundige vergunning voor de herbestemming van dit gebouw; dat overigens het aangevoerde nadeel meer is dan verkeershinder; dat de omstandigheid dat de in de vergunning opgenomen maatregelen en voorwaarden tegemoet komen aan de bezwaren en de hinder en overlast minstens tot alle redelijkheid zouden beperken, niet wordt bijgetreden, al was het maar omdat op zicht van de vergunning dit niet blijkt; dat deze inzake de geluidshinder enkel als voorwaarde oplegt een bijkomende geluidsstudie uit te voeren waarvan de resultaten aan het college moeten worden meegedeeld en dat alle aanpassingswerken die deze studie nodig acht moeten worden uitgevoerd, zonder dat hieruit kan worden afgeleid of de in die studie bepaalde maatregelen wel de hinder en overlast minstens tot alle redelijkheid zullen beperken zoals de tweede verwerende partij betoogt; dat overigens veeleer uit het opleggen van die voorwaarde blijkt dat de vergunningverlenende overheid eigenlijk zelf te kennen gaf dat ze geen juiste inschatting kan maken van de hinder, zodat thans ter weerlegging van het ernstig karakter van het nadeel niet dienstig kan worden verwezen naar deze voorwaarde; dat zelfs indien ondertussen afdoende zou zijn geweten dat het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd, dit niet belet dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand voor een particulier - die immers niet beschikt over de in de artikelen 149 en 151 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening bedoelde herstellenvordering - moeilijk te verkrijgen is, te meer dat er in hoofde van de overheid geen rechtsplicht bestaat tot ambtshalve uitvoering van een op grond van een herstellenvordering bekomen rechterlijke uitspraak indien de veroordeelde verzuimt die vrijwillig uit te voeren; dat de

uiteenzetting van verzoekster voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de verwezenlijking en de bestemming van het vergunde gebouw op het naburige perceel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten van de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. DRIEWERF HOERA - EEKLO in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 januari 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo, waarbij aan de v.z.w. DRIEWERF HOERA de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het verbouwen van een fietsenfabriek tot een ontmoetingscentrum op een perceel gelegen te Eeklo, Molenstraat 31, kadastraal bekend Sectie E, nrs. 1327-E-000-00 en 1328-F-000-00.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig juni, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.